

ASKEW echter heel duidelijk niet het geval te zijn. De menglamp werkt veel beter, zowel wat het aantal exemplaren als wat het aantal soorten betreft. Wie dus niet beslist een zwarte lamp moet gebruiken ter wille van de burens of van publiek dat de menglamp stuk gooit, doet er verstandig aan geen zwarte lamp te gebruiken. — LPK.

Een opmerking over het gedrag van *Enallagma cyathigerum* (Charp.) bij het eierleggen (Odonata). Op woensdagavond 11 augustus jl. vond over Nederland I een korte uitzending plaats over de wereld der insekten. Deze keer werd een kort keurig filmpje aangeboden waarin men het gedrag van sommige libellen onder bepaalde omstandigheden kon bewonderen. Bij de scène van het eierleggen door *Enallagma cyathigerum* werd echter gesuggereerd, dat het ♂ het ♀ onder water duwt teneinde haar te dwingen tot het afzetten van de eieren onder water. Volgens mijn waarnemingen is hierbij geen sprake van onder water duwen. Ik heb dit proces van eierleggen nauwkeurig bestudeerd en het onder water gaan tweemaal onder mijn leiding laten verfilmen door de heer EIJCK te Maasniel. Het is niet duidelijk of het ♂ dan wel het ♀ de legplaats uitzoekt, maar als op een gegeven moment het ♀ zich vastklampt aan de stengel van een waterplant loopt ze langs de stengel omlaag, het ♂ met zich medevoerend! Dit omlaag lopen langs de stengel geschiedt zo verrassend snel, dat het ♂ soms een decimeter diep onder water komt! Meestal laat het ♂ los zodra het abdomen onder water komt. Boven aangekomen verlaat het ♂ onmiddellijk het water en blijft dan vliegen in de omgeving van de plaats waar het ♀ is onder gegaan. Merkwaardig is, dat hier een libel, in casu het ♀, de poten gebruikt om zich te verplaatsen. Dit is n.l. alleen bij hoge uitzondering het geval. Als het ♀ op het water komt te drijven slaat ze de achtervleugels omlaag en de voorvleugels omhoog om met de laatste te fladderen, zodat de ♂ op haar hopeloze positie worden geattendeerd. Eén der ♂ ♂ „ontfermt” zich dan, dikwijls na onderlinge strijd, over het ♀ door haar achter de kop te grijpen en uit het water te trekken.

JEAN BELLE, Onder de Beumkes 35, Velp (Gld.).

Tijdschriften-catalogus

Zoals op de herfstvergadering door de voorzitter werd meegedeeld, is de nieuwe catalogus van tijdschriften en serie-werken thans in manuscript gereed. Omstreeks maart 1972 zal met de verzending begonnen kunnen worden.

Bij voorinschrijving zal de prijs f 5,— bedragen plus f 1,— voor portokosten. Dit aanbod blijft tot de lentevergadering 1972 van kracht. Dan zal opnieuw een prijs worden vastgesteld, die zonder twijfel belangrijk hoger zal liggen.

Wilt u deze onmisbare catalogus bezitten, bestelt u dan nu. Betaling uitsluitend per giro op rekening 188130 ten name van de penningmeester der Nederlandse Entomologische Vereniging, Amsterdam.

Ford, E. B., *Ecological genetics*, 3rd edition, 1971. xx, 410 pp, 18 plates; literatuurlijst met ca 500 citaten, index 27 kolommen. Chapman & Hall Ltd., London; Barnes & Noble, New York. Prijs (gebonden) £ 4.50.

De oecologische genetica onderzoekt de numerieke en genetische aanpassingen („adjustments and adaptations”) van natuurlijke populaties aan hun milieu; anders gezegd is het de studie naar de mechanismen van de evolutie, aan de hand van onderzoek in het veld (natuurlijk terzijde gestaan door laboratoriumwerk).

De schrijver, hoogleraar in de genetica te Oxford, is een zeer verdienstelijk lepidopteroloog. De neerslag hiervan is in het gehele boek terug te vinden: een belangrijk deel van de voorbeelden wordt aan vlinders ontleend. Hoewel het werk hierdoor voor entomologen, en met name lepidopterologen ongetwijfeld extra aantrekkelijk is, zijn de voorbeelden, hoe briljant ook verslagen, slechts bedoeld als illustraties van algemene principes.

De schrijver gaat ervan uit dat evolutieonderzoek het best kan geschieden aan populaties die sterk geïsoleerd zijn, of onderhevig aan een grote selectiedruk. De evolutie is het best te bestuderen wanneer deze tengevolge van sterke aantalsfluctuaties in een stroomversnelling is